

ՊԱՊԻԿԵԱՆԻ ՏԵՂԵԿԱԳԻՐԸ

Պիտի չի կրկնել այսօր այն խորհրդածութիւնները՝ որոնց մասին խիստ յաճախ գրած եմ, մասեանիչ ընկերոյ այն տեղը՝ ուր պէտք էր ղնել Հայկական Հարցը հաշտութեան¹ դաշնագրին մէջ։ Չկայ ուղղամիտ մարդ մը որ անգիտեաց թէ անկիս անյեասագիշի հրաքորոքով խնդիր մըն է։ Եւրոպա պարզապէս վսակաւոր բան մը չրած պիտի ըզքար՝ կարճ ժամանակէն արիւնաչի հաշտեցարդարութիւն մը պատրաստելով։

Ներքին գաւառներէ հասած շուրթը հեզգիւտե կը դառնան անելի վրդովիչ։ Յայտնապէս կ'երեւի որ Քիւրտերը մըւաշրած են վերանորոգելու իրենց քաւն սարուայ շահասկութիւնները։ Այսասաւոր ժողովրդի՝ Հայերու մեծամասնութիւնը կ'ապրի անսուքութեան մէջ, մշտնջենական հարւածին տակ։ Պոչոյ մէջ թուրք իշխանութիւնները ո՛չ ժամանակը, ո՛չ ոյժը եւ ոչ թերեւս հաստատ կամքը ունին Քիւրտիստանի սուսակ գեղերուն հարկաչրեղու՝ հանրային կարգապահութեան եւ խաղաղութեան յարգանքը։

Այս իրողութիւնները պէտք է կրկնել, պէտք է անդադար յայտարարել որպէսզի անոնք ծանօթացուին հանրութեան կողմէ. որպէսզի անոնք անոր մտքին մէջ հրեղէն տառերով քանդակուին եւ անոր տան անհրաժեշտ եզրակացութիւնները։ Եւրոպա գուր տեղ կ'անցընէ գործնական նիւթապաշտութեան եւ բարոյական թուրքեան մը երեւոյթը։ Անկիս պիտի չկրեար ակամասեար ըլլալ դեպքերու կրկնութեան մը, — եղյն իսկ ամենամիտք տեսնանով — Հայկական Հարածակներուն, առանց ցնցուելու այն դիմումներու հարուս-

¹ Այլոցեալ Փրէսանտէ կ'տկնարէ պաշտանեան պատերազմի հաշտութեան։